

1866 for særlig at optage de Spørgsmaal til Drøftelse, som Kommissionen formentee laa udenfor dens Kompetence, og derfor ikke havde berørt, nemlig dels Sagens mere praktiske Side, den administrative Virksomhed ved Afgiftsopbeholdelsen og Tilsynsførelsen, dels selve Principspørgsmaalet eller den paagældende Beskatnings Fortrin og Mangler. I denne Skrivelse stillede Generaldirektøren sig bestemt imod Indførelsen af en saadan Ombeskatning. Ligesom der for Kontrollens Vedkommende fremhæves, at skjønt Udgifterne hertil utvivlsomt ville blive særdeles betydelige — hvor store lod sig ikke opgive — vilde der dog ikke kunne føres nogen betryggende Kontrol, saaledes fremdrages de mange og særdeles betydningsfulde Anker, der kunne rettes saavel mod en Ombeskatning i Almindelighed, som da navnlig mod den paatænkte Maltskat, idet Eftertrykket her særlig lægges paa det høist uheldige i til Skattebæsis at vælge Maltet, der i sin forfælskelige Anvendelse, saaledes foruden til Otilvirkning ogsaa til Kreaturfoder, spiller en saa stor Rolle for den hele Landbefolkning, der utvivlsomt vilde modtage en saadan Skat, der medførte en tvungen Nedlægning af alle private Malterier, med stor Uvillie og Unimodighed, og Generaldirektøren slutter med at henstille, at saafremt Nødvendigheden paabyder, at Statsindtagterne forøges, denne Forøgelse da søges tilveiebragt paa anden Maade.

Særlig standfæde Sagen nu, og kommer først atter frem 6 Aar efter ved Behandlingen af det af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1871—72 forelagte Lovforslag om Loldafgifterne. Ved første Behandling udtalte nemlig Finansministeren sig om Sagens Historie hos os, og tilføiede, at det efter nøie Undersøgelser ikke kunde tilraades at lægge en Skat paa alt O, hvorved man vilde beskatte og indskrænke den huslige Oproduktion, mebens Ministeren derimod med Glæde vilde lægge en Skat paa Tilvirkningen af bairersk O, naar det blot var muligt at finde et praktisk Middel til en saadan Beskatning. Flere Medlemmer af Folkethinget udtalte sig ligeledes for en Skat paa bairersk O, og det af nævnte Thing i Loldsagen nedsatte Udvalg gif endnu videre, idet det, efter at have udtalt sig bestemt mod en Maltskat, foreslog, at Bøfælsighederne ved at beskatte bairersk O, der i Modsetning til almindeligt O, formentens kun at kunne udvindes ved Undergjøring, overmandtes ved, at der ansattes en Loldofficiant ved hvert bairersk-Bryggeri, at Afgiften sattes til 4 Rdlr. pr. Td., hvilket med en antaget Produktion af 100,000 Td. vilde give 400,000 Rdlr., samt endte med at anmode Regjeringen om i næste Rigsdagsamling at forelægge et Lovforslag om en Afgift paa bairersk O, eventuelt paa andre finere Osorter. Et saadant Forslag blev ogsaa ubearbejdet i Generaldirektoratet for Skattevæsenet, Skatten 2 Sk. pr. Pot er heri lagt paa den Mængde O, der fraføres Gjæringslokaliteterne og

tilføres Daererrummene, og gjort efter en i Bryggeriet ført Drifts-Journal, sammenholdt med en skriftlig Opgivelse fra Fabrikken om Mængden af det til Lagring førte O; men uagtet det forventes at være den eneste mulige Løsning af Spørgsmaalet, tilfredsstillende det i Virkeligheden Generaldirektøren saa lidt, at han ved Fremsendelsen ledsagede det med en Skrivelse til Finansministeren, hvori de Maaler det nævnte Forslag led af, og som det ikke havde været muligt at fjerne, skarpt fremhævedes. Det var navnlig Umuligheden af i Fabrikationsmaaden af bairersk O at paavise et Punkt, hvori den afstiller sig saaledes fra Hvidtølslagningen, at det var muligt herpaa at basere en Beskatning, samt det i det Hele taget ubestemmelige ved Osorten bairersk O, der i ingen Henseende lod sig definere, saa at den kunde holdes ud fra andre Osorter — Lovforslaget gælder derfor ogsaa „heri Landet tilvirket saakaldet bairersk O“ —, som gjorde, at Generaldirektøren ved Fremsendelsen udtalte sin Beklagelse over ikke at have set sig ifandt til andet end til at fremsende et Udkast, som han selv maatte erklære for ufuldstændig, men tillige sit Haab om, at Sagen ikke førtes videre.

Finansministeren delte efter sine Udtalelser ved Forelæggelsen af Forslag til Lov om Lold- og Skibsafgifter i Rigsdagsamlingen 1872—73 denne Opfattelse af Sagen paa dens daværende Standpunkt, og Forslaget om en Beskatning af bairersk O blev derfor ikke forelagt, men omdelt til Thingets Medlemmer tilligemed et Udtryk af den ovennævnte Skrivelse fra Generaldirektøren, og dette tredie Forsøg paa en Obeskatning fik sin Afslutning med, at Folkethingsudvalget i dets Betænkning til bemeldte Loldlovsforslag, idet det tilsyneladende, lidt modstræbende, bødte sig for de fremhævede Bøfælsigheder ved Indførelsen af en saadan Skat, dog udtaler Haabet om, at Regjeringen fremdeles vil have Opmærksomheden henvendt paa en Beskatning af Lurusøl.

Bairersk O ansaas den Gang ubetinget for en Lurusdrik, der efter de opstillede Grundsetninger fortrinlig egnede sig til Belæggelse med Afgift til Dækning af det ved foreslaede Beskatninger i Loldafgifterne fremkommende Underflud, hvorimod Lendentsken senere maa synes at være den, at beskatte Konsumtionen eller Produktionen af bairersk O under Hensyn til dets Alkoholindhold, der dels gjør Olet til en Konkurrent af Brændevinen og nedsetter Statens Indtægt af Brændevinen, dels antages at have samme skadelige Indflydelse som Brændevin og derfor ligefremt egner sig til at blive Staten en Indtægtskilde. Den Karakter af Lurusvare, som saaledes oprindelig er givet det bairerske O, har den samme tvivlsomme Beskaffenhed, som den, der til forskellige Læder er tillagt forskellige Ting, som i deres første Fremkomst ere blevene konsumerede af de saa, der derved have faaet en Livsnød til, men efterhaanden